

[Chr. Ernst Christensen.]

over Svans til Eckernförde, med Bynavne som Riseby, Siseby, Karby, Løjtmark, Koslev, Maaslev helt ned til Borreby ved Vindeby Nor og Egernefjord er danske. Her bor et Folk af dansk Rod og dansk Blod, der i Virkeligheden hører os til efter Adolf Hitlers Devise: Blod vil til Blod, samme Blod hører til samme Rige. Vi tog i 1920 en Del af vort eget tilbage med Stemmeseddelen i Haand. Vi har uden Klage givet Afkald paa det fremmede Holsten, den første Oldenborgers skæbnesvangre Brudegave til vort Rige. Gennem tysk Kulturs Angreb fra Syd og gennem danske Regeringers Forsømmelser gik Landet og Folket tabt mellem Sli og Flensborg Fjord, et stort og smerteligt Tab, men vi har af fundet os med dette Tab, fordi Folket var blevet os fremmed. Men naar man nu fra tysk Side tror, at man kan tale eller true os det danske Nordslesvig fra, saa tager man fejl. Landets tusindaarige Historie, dets Modersmaal og Kultur, Afstemningen i 1920 efter 56 Aars Fremmedherredømme taler deres tydelige Sprog og er Kendsgeninger, som ingen kan komme udenom; de nordiske Røster fra Dybbøl i Juni Maa ned, ogsaa de nordiske Statsmandsrøster fra den sidste Tid, viser tydeligt, at Nordens Folk staar bag denne Grænse, og jeg skal slutte med den norske Statsministers Hilsen til Danmark i 1920:

„Jeg ønsker, Danmarks Grænse saa langt mod Syd maa gaa, som danske Tunger tale og danske Hjerter slaa.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den urimelige Forretningsorden, det høje Ting vedtog i forrige Rigsdagssamling, bevirker jo, at man er nødt til saa ofte som muligt at tage Ordet for en kort Bemærkning, væsentlig naturligvis om de mindre betydende Sager, fordi man i den korte, halve Time, man har til sin Ordførertale i anden Omgang, er nødt til at holde sig til de væsentligere Ting. Derfor bliver jeg da nødt til at sige et Par Ord her til det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, som fremdrog det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Stilling og den Stilling nationalpolitisk set, som „Jydske Tidende“ har indtaget, og derefter som Argument benyttede, at det ærede Medlem Hr. Schmidt havde sagt, at denne Stilling og de Udtalelser, som den konservative Ordfører havde

fremSAT, var Udtryk for Tryghed, for Styrke. Hvorledes kan det ærede Medlem deraf udlede noget som helst andet, end at det ærede Medlem Hr. Schmidt, rent objektivt bedømmende de forskellige Medlemmers og Retningers Stilling til det sønderjydske Problem, siger, at denne politiske Linie, liberal, trygt stolende paa sin Ret, er den stærkeste for Danskheden. At det ærede Medlem deraf kan udlede noget som helst andet, er for mig fuldkommen uforstaaeligt.

Jeg vil gerne sige videre til det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, at han burde ogsaa søge at paavise, hvor der er en Forskel mellem den national-politiske Linie, som har været „Jydske Tidende“s, og den national-politiske Linie, som har været „Flensborg Avis“s, det Blad, som har den ganske særlige og store Opgave at være det eneste paa Dansk skrevne Blad udenfor Danmarks Grænser. Hvis det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen kan det, kunde han maaske faa en lille Smule Ret i sin Antagelse. I Øjeblikket har han det overhovedet ikke.

Christiani: Den Tale, som det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen nylig har holdt, har jeg fulgt med den allerstørste Interesse, og jeg nærer ikke Tvivl om, at den vil give Genlyd ud over hele det danske Land og det danske Folk.

Derefter vil jeg gerne have Lov til at vende mig til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og til den Tale, som det ærede Medlem holdt som Ordfører for det socialdemokratiske Parti. Det ærede Medlem udtalte her:

„Det danske Hus er et smukt Hus i Nationernes Række. Dets høje Standard har Bondestanden og Arbejderstanden, hver paa sin Maade, bidraget til, og taabelige maatte Arbejderne være, om de ikke vilde værne og forsvare dette Hus, hvis Voldsmænd brød ind i det.“

Disse sande og djærve Ord har ikke blot glædet mig, men ogsaa mange andre af dette høje Tings Medlemmer og Tusinder ud over hele Landet.

Senere fulgte Citater af Udtalelser af Chefen for Jyske Division, General Lasson, om Hærens fortrinlige Kvalitet og af Hærens kommanderende General, Generallojtnant With, om Befalingsmændene, som skulde virke som Ungdomsopdragere ved „uden Eftergivenhed at opbygge Disciplinen gennem en personlig og forstaaende Indsats“. Disse Udtalelser har gjort et saa stærkt Indtryk paa det ærede Medlem, at han spurgte Forsvarsministeren, om det virkelig nu er saaledes, at Mi-